

Akademie múzických umění v Praze

Divadelní fakulta

Katedra činoherního divadla

Diplomová práce

**Helena Kebrtová: Expérience Grand-Guignol: Popis projektu z hlediska
dramaturga**

Oponentský posudek

Helena Kebrtová se ve své diplomové práci zabývá popisem a následně reflexí specifického divadelního projektu Expérience Grand-Guignol. Tento projekt, inspirován textovými předlohami a poetikou slavného pařížského divadla hrůzy Grand-Guignol, měl premiéru v roce 2014 v Divadle Disk jako jedna z absolventských inscenací studentů katedry činoherního divadla DAMU.

Základním výchozím bodem a zároveň hlavním tématem diplomové práce Heleny Kebrtové je praktické prověření materiálu a žánru Grand-Guignolu a zkoumání jeho možností a limitů inscenování v současnosti (což byl evidentně i cíl samotného projektu).

V úvodní třetině své práce se diplomantka věnuje zevrubně historii a teorii Grand-Guignolu, tj. divadelnímu a dobovému kontextu při jeho zrodu, definici, názvu, žánru, režii, herectví a v neposlední řadě i tématům, která autoři v tomto ojedinělém divadelním stánku zpracovávali. Poté se již plně zabývá zmiňovaným projektem Expérience Grand-Guignol. Chronologicky popisuje přípravné fáze, které zahrnovaly výběr textů, překlad a samozřejmě formování inscenačního týmu. Zmiňuje fakt, že již samotný dramaturgický výběr textových předloh nemohl být veden pouze uměleckými kritérii, že již zde inscenátoři naráželi na omezení technická i personální, proto se H. Kebrtová snažila vybrat takové hry, které obsahovaly silné dramatické situace, nejvíce gradovaly a nevystupovalo v nich příliš mnoho postav (event. se daly redukovat). Přirozenou selekcí se pak výběr zúžil na čtyři hry: Tvář v tvář smrti, Noc v kčmě, Zkrvavený skřivan a Ukruťná rozkoš. Hra Zločin v blázinci byl zamýšlen jako

materiál pro němý film, k jeho realizaci však nakonec nedošlo. Přestože čtyři finálně vybrané hry nepokrývají celou tematickou šíři Grand-Guignolu, jsou – dle slov diplomantky – i tak reprezentativním vzorkem žánru.

H. Kebrtová se poté ve své práci věnuje jednotlivým hrám, uvádí vždy stručný rozbor textu, úpravu a zamýšlenou inscenační koncepci. V kapitole Limity realizace se pokouší o reflexi té které inscenace a snaží se s odstupem času zhodnotit, co se ze zamýšleného inscenačního záměru zrealizovat na jevišti podařilo, co jen částečně a co vůbec ne. Musím konstatovat, že mě některé reflexe diplomantky mile překvapily svou konstruktivní (sebe)kritičností a upřímností a v podstatě se shodují s mým diváckým zážitkem z celého projektu. Tyto pasáže patří dle mého názoru vůbec k nejcennějším z celé práce. Samostatnou otázkou je pro mě koncepce celkového „zastřešení“ všech čtyř inscenačních částí, čili to, co H. Kebrtová nazývá Rámeček inscenace. Záměr zavést diváky do jakéhosi strašidelného domu je jistě zajímavý a neotřelý, ale nejsem si zcela jistý, zda si divák z individuálních zážitků a setkání s postavami her (vždy v přestávkách mezi jednotlivými produkcemi) mohl bez znalostí souvislostí složit zamýšlený pátý samostatný příběh. V této souvislosti je nutné podotknout, že celkové scénografické řešení bylo obdivuhodně vynalézavé a umožnilo hrát v jednotlivých boxech simultánně tři představení najednou, i když díky dispozicím Divadla Disk s menšími i většími technickými problémy.

Celkově lze konstatovat, že diplomová práce Heleny Kebrtové splnila prakticky beze zbytku hlavní cíle, které si v úvodu své práce vytyčila. Vyčerpávajícím a argumenty podepřeným způsobem podala celkový obraz o fenoménu pařížského divadla hrůzy Grand-Guignol a stejně tak její závěry o možnostech a limitech inscenování her z odkazu Grand-Guignolu v současnosti jsou fundované a na základě vlastních praktických zkušeností nepostrádají snahu po objektivitě. Práce je přehledná, systematická a může být obohacením i pro divadelníky, kteří znají divadlo Grand-Guignol pouze z doslechu. Diplomovou práci Heleny Kebrtové rozhodně doporučuji k obhajobě.

Doplňující otázky:

1) Ve zmiňované kapitole „Rámeček inscenace“ není uvedena Vaše reflexe zamýšleného inscenačního záměru. Myslíte si, že pro diváka nebyl problém si z vjemů individuálních zážitků a setkání s postavami sestavit Vámi avizovaný pátý příběh?

2) Jakým způsobem se do projektu zapojili svou kreativitou herci? Byli inscenačním záměrům vstřícní nebo spíše pochybovační? Vím, že tato oblast nebyla předmětem Vaší diplomové práce, přesto by mě to zajímalo.

3) Zažila jste Vy osobně někdy v divadle strach jako výrazný účinek divadelního vyjadřování?

V Praze dne 8. června 2016

doc.Mgr. Milan Schejbal